

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ Γ΄ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ – ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ 2018

A1. Ο συγγραφέας πραγματεύεται το θέμα της σχέσης παιδείας και εκπαίδευσης. (Θέμα του κειμένου) Αρχικά, επισημαίνει τη σύγχυση μεταξύ των συγκεκριμένων όρων και της πολυπλοκότητας του όρου παιδεία (1^η). Στη συνέχεια, τονίζει τον ετυμολογικό και πρακτικό συσχετισμό μεταξύ παιδείας και εκπαίδευσης. (2^η) Επίσης, σημειώνει ότι η παιδεία και η εκπαίδευση έχουν ως ομοιότητα την παροχή της κλιμακούμενης γνώσης στα πλαίσια των εκπαιδευτικών φορέων. (3^η) Τέλος, υπογραμμίζει ότι η παιδεία είναι θεωρητική, γενικώς αδέσμευτη και αρμόζει να είναι προαιρετική ενώ η εκπαίδευση πρακτική, έχει συγκεκριμένο καθήκον/στόχο και θεωρείται ορθώς αναγκαστική/δεσμευτική. (4^η)

B1.

- α. Λ
- β. Λ
- γ. Σ
- δ. Λ
- ε. Σ

B2.α

Σύγκριση-Αντίθεση : Ένας τρόπος ανάπτυξης που εντοπίζεται στην τελευταία παράγραφο είναι αυτός της σύγκρισης-αντίθεσης. Το ζεύγος σύγκρισης που παρουσιάζεται είναι η “παιδεία” με την “εκπαίδευση”. Οι διαφορές εντοπίζονται στο χωρίο : “Η παιδεία...υποχρεωτική.”
Ο συγγραφέας χρησιμοποιεί τις χαρακτηριστικές λέξεις “διαφορές” και “αντίθετα”.

B2β.

Ωστόσο: εναντίωση

Επομένως: συμπέρασμα

Προκειμένου: σκοπός

Που πάει να πει ότι: επεξήγηση

Κυρίως: Έμφαση

B3α.

ανιχνεύονται: εντοπίζονται

συνάπτεται:σχετίζεται, συνδέεται

εμφανίζεται:παρουσιάζεται

συντελεστών:παραγόντων

προφανείς:φανερές, ευδιάκριτες

B3β.

αναβαθμίζεται: υποβαθμίζεται

μεταγενέστερη: προγενέστερη

επιτρέπουν: απαγορεύουν

ιδιωτική: δημόσια

διαφορές: ομοιότητες

B4α.

εναλλάσσονται, ανιχνεύονται

B4β.

Η παθητική φωνή προσδίδει έμφαση στο ρήμα και προσδίδει στ ύφος επισημότητα και αντικειμενικότητα.

Γ1.

ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ: => Επικαιρική αφορμή:

Προβληματισμός που έχει εκδηλωθεί στους κόλπους της μαθητικής κοινότητας αλλά και ευρύτερα στο κοινωνικό σώμα, σχετικά με τον ρόλο που καλείται να επιτελέσει το σχολείο στη σύγχρονη εποχή, προκειμένου να ανταποκριθεί στις προκλήσεις και στα νέα κοινωνικά και πολιτικά δεδομένα.

ΚΥΡΙΩΣ ΘΕΜΑ: Α΄ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ

Αναφορά στην ανάγκη να μην ανταποκρίνεται μόνο στην απόκτηση επαγγελματικών-τεχνικών δεξιοτήτων αλλά και στην ευρύτερη ψυχοπνευματική καλλιέργεια. Πιο συγκεκριμένα:

(α) Αρχικά, ρόλος του σύγχρονου σχολείου είναι να μεταφέρει στους μαθητές γνώσεις. Είναι, όμως, ανάγκη οι γνώσεις αυτές να σχετίζονται με πολλά επίπεδα και να μεταδίδονται με τρόπο τέτοιο ώστε να βελτιώνεται η κριτική ικανότητα των μαθητών. Η κριτική ικανότητα θα τους βοηθήσει να αντιμετωπίζουν με επιτυχία πολλά ζητήματα στην ζωή τους και όχι μόνο να βελτιώνονται για τις απαιτήσεις της εκπαίδευσης.

(β) Η εκπαίδευση, επίσης, αρμόζει να καλλιεργεί τις ανθρωπιστικές αξίες, όπως είναι η αγάπη προς τον συνάνθρωπο και ο σεβασμός προς το διαφορετικό. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα, να έρθουν σε υγιή επαφή μεταξύ τους άνθρωποι από διαφορετικές κοινωνικές ομάδες και να αναπτύσσουν ομαλές διαπροσωπικές σχέσεις. Με αυτόν τον τρόπο, θα αντιμετωπιστεί ο ρατσισμός στην κοινωνία και θα επικρατεί ομόνοια.

(γ) Ακόμα, καθήκον της σύγχρονης εκπαίδευσης είναι να μεταδίδει στους μαθητές τις αξίες του δημοκρατικού πολιτεύματος. Μία από αυτές, είναι να εξετάζονται με αντικειμενικότητα και ηρεμία όλες οι πολιτικές απόψεις με σκοπό να επιλέγονται οι καλύτερες για το όφελος της κοινωνίας. Ακόμα, όταν επικρατεί το δημοκρατικό πολίτευμα, οι διαφορές μεταξύ πολιτών και κράτους αλλά και μεταξύ των κρατών λύνονται με ειρηνικό τρόπο.

(δ) Ακόμα, η σύγχρονη εποχή στιγματίζεται από την μόλυνση του περιβάλλοντος. Συνεπώς, η εκπαίδευση έχει ως καθήκον της να ενημερώνει τους μαθητές ότι ο σεβασμός στην φύση επιφέρει σωτηρία για τον πλανήτη και για όλα τα όντα του. Επομένως, πρέπει να πραγματοποιούνται σχολικές δραστηριότητες για την προστασία της φύσης, όπως ανακυκλώσεις. Έτσι, οι μαθητές με έμπρακτο τρόπο θα ενδιαφέρονται για το περιβάλλον.

ΜΕΤΑΒΑΣΗ: Επίσης, υφίστανται συγκεκριμένοι τρόποι με τους οποίους οι εκπαιδευτικοί και η μαθητική κοινότητα μπορούν να συντελέσουν στην αναβάθμιση του παιδευτικού ρόλου του σχολείου.

ΚΥΡΙΩΣ ΘΕΜΑ: Β΄ ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ

Περιγραφή μεθόδων και δραστηριοτήτων που μπορούν να αναπτυχθούν από τους διδάσκοντες και τη μαθητική κοινότητα.

(α) Αρχικά, ο διδάσκων δεν πρέπει να θεωρεί τον εαυτό του αυθεντία αλλά συνοδοιπόρο και αρωγό του μαθητή στην πορεία προς τη γνώση. Αρμόζει να επιδιώκει τον διάλογο μέσω της σύνταξης ερευνών και άλλων παρόμοιων δραστηριοτήτων από τη μεριά των μαθητών.

(β) Αυτονόητη είναι και η διοργάνωση εκδηλώσεων που αφορούν ρητορικούς αγώνες, παρουσιάσεις κλπ. Στόχος, γενικά, πρέπει να είναι η βιωματική εκπαίδευση που θα εμφυσήσει στους μαθητές αξίες και ιδανικά.

(γ) Από την πλευρά τους οι μαθητές, είναι αναγκαίο να αποζητούν τον διάλογο είτε στο πλαίσιο του μαθήματος ή σε άλλες δραστηριότητες που είναι εξωσχολικές. Μπορούν, επίσης, να ενταχθούν σε μαθητικούς συλλόγους προκειμένου να αναπτύξουν εθελοντική και κοινωφελή δράση. Σκοπός του σχολείου και των μαθητών είναι απαραίτητο να είναι η κοινωνικοποίηση των μαθητών και η ανάπτυξη ενός ευρύτερου κοινωνικοπολιτικού προβληματισμού που θα έγκειται στον σεβασμό στις δημοκρατικές αξίες, στην οικουμενική συνείδηση αλλά και στην έμπρακτη συμπαράσταση προς τις ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού.

(δ) Ο μαθητής σε καθημερινή βάση θα πρέπει να επιδεικνύει σεβασμό, αποδεικνύοντας ότι όντως είναι φορέας των ανθρωπιστικών ιδανικών που του έχει εμφυσήσει ο χώρος του σχολείου.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ:

Συνοψίζοντας, η παιδευτική λειτουργία του σχολείου αρμόζει να είναι πολυεπίπεδη· είναι απαραίτητο οι διδάσκοντες και η μαθητική κοινότητα να δραστηριοποιηθούν για την αναβάθμιση του παιδευτικού ρόλου του σχολείου, διότι κατ'αυτόν τον τρόπο η κοινωνία θα οδηγηθεί σε γενικότερη/ευρύτερη πρόοδο.

Ονοματεπώνυμο συντάκτη

ΟΡΟΣΗΜΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΜΟΥΣΟΥΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
ΜΗΤΡΟΥΣΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΓΑΒΡΙΗΛ ΚΟΤΣΗΣ
ΓΑΒΡΙΛΗΣ ΑΝΤΩΝΗΣ